

[Jens Thomsen.]

mod vort vigtigste Ændringsforslag om en valutarisk Tilpasning, og det forbavtede mig, at Venstres Repræsentanter her paa Ting kan tage saa ligegyldigt paa saadant et Spørgsmaal, som de gør det her. Naar vi tager i Betragtning de mange Gange, Landbrugsorganisationerne har fremsat Krav om valutarisk Tilpasning, er det mig ganske ubegribeligt, at deres Repræsentanter her paa Ting indtager en saa ligegyldig Stilling over for et saadant Spørgsmaal, at de bare siger: Vi undlader at stemme.

Oluf Pedersen: Det frie Folkeparti har ved Ændringsforslag Nr. 3 foreslaaet, at Valutaattesterne tilfalder Landbruget, og dette er jo ligetil, men jeg forstaar ikke, at man skriver i Bemærkningerne til dette Forslag, at de skal overlades til Landbrugets frie Udnyttelse, og derefter fastsætter, at Udnyttelsen af disse Attester skal overdrages til et Udvalg paa 5 Mand, og at man, efter at man har sagt, at nu skal Landbruget have, hvad der tilkommer det, yderligere vil tage Afgift paa Margarinen o. s. v. Det er mærkeligt, at et Parti kan være saa inkonsekvent at blande alt muligt, godt og daarligt, sammen, saa der i Virkeligheden ikke bliver noget som helst ved det Forslag, det stiller.

Det ærede Medlem Hr. Kyed har jeg kun Grund til at takke. Han vedgik, at det Ændringsforslag, Venstre har stillet, er planøkonomisk, han var klar over, at det var et besynderligt Forslag, og han havde ikke anden Undskyldning for dette mærkelige Monstrum af et Forslag, end at det var fremtvunget af Regeringen. Det er nu for øvrigt slet ikke rigtigt. Det, der har fremtvunget Venstres Forslag, er selvfølgelig, at man vil konkurrere med L. S. Det, Venstre her har foreslaaet, er et Led i L. S.-Planerne, og det er ganske givet, at hvis man gik ind paa Venstres Forslag, vilde Resultatet være, at Landbruget som Helhed blev fattigere, derom kan der ingen Tvivl være. Thi hvis det var tvivlsomt, vilde dansk Landbrug ikke være saa liberalistisk indstillet, som det er. Dansk Landbrug er udmærket godt klar over, at Planøkonomi er det rene Fordærv for det danske Landbrug; men hvor kan saa et Parti, der hævder, at det har Tilslutning inden for dansk Landbrug, komme med et saadant planøkonomisk Forslag?

Jeg kan ikke forstaa det, og det viste sig da ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Kyed var fuldstændig klar over, at det Forslag, han har fremsat, var i Strid med Sagkund-

skaben paa det økonomiske Omraade, den Sagkundskab, jeg tillod mig at citere, nemlig Statskonsulent A. P. Jacobsen. Det ærede Medlem Hr. Kyed kommer ikke uden om, at de Betragtninger, Statskonsulent A. P. Jacobsen har gjort gældende, er fuldkommen rigtige. Det er en rigtig og saglig Fremstilling, som A. P. Jacobsen gav af, hvordan det er med Hensyn til Landbrugets Produktion, hvordan det er med Hensyn til Produktionen af Smør, og af, at hele den Agitation, man driver fra Venstres Side — en Agitation, som Regeringen for saa vidt har bøjet sig for —, en Agitation, der gaar ud paa, at man skal have Produktionsprisen for Smør, i Virkeligheden er en Agitation, som intetsteds hører hjemme, for der er overhovedet ikke noget, der hedder Produktionsprisen for Smør, det er kun Snak.

Jeg tillod mig at stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem er selv en Hund efter at spørge. Men naar man spørger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om de Konservative vil afskaffe Tolden og dermed give Landbruget Mulighed for at kunne producere billigt, saa svarer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke. Derimod sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at den Politik, som Regeringen havde ført, med Sukkerordning og indirekte Skatter, ført med Tilslutning fra de Konservative selvfølgelig, gik ud over de svage. Det sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og der er kun Grund til at sige ham Tak for, at han vedgaar, at det er en saadan Politik, de Konservative ønsker, og som de Konservative driver Regeringen til, en Politik, der gaar ud over de svage.

Det er en Tilstaaelse, som kan være Penge værd for de fattige, de Husmænd og Arbejdere, det hidtil er gaaet ud over, naar Regeringen har fulgt de Konservative i at drive en saa elendig Politik til Gavn for nogle faa Toldmonopolister og er gaaet med til Ordninger til Gavn for faa af de største Godsejere, netop dem, der i Forvejen har det bedst. Det er en Politik, som man over for Arbejderne prøver at stille op paa den Maade: Ja, men det er til Gavn for Landbruget — og over for Landbruget siger man, naar man driver Toldpolitik, at det er til Gavn for Byarbejderne. Det virkelige Forhold er, at hvad enten det drejer sig om Landbrugsordninger eller om Monopolpolitik med Hensyn til Told, er det til Gavn for de ganske faa, henholdsvis de faa Kapitalister, som har Gavn af Toldmonopolet, og de faa store